

залъ: а, пропуснахъ единъ великъ фактъ. Сега, мнозина отъ васъ си казватъ: е, Господъ да ми даде тази или онази сила! Казвамъ: проучилъ ли си въпроса, какъ да манипулирашъ съ нея? — Проучилъ съмъ, разбира се. Да, и ти като онзи философъ ще прѣвърнешъ цѣлия свѣтъ само въ мумии отъ злато. Питамъ: какво ще правишъ, когато и яденето ти ще се прѣвърне въ злато и не ще можешъ да ядешъ? — Гладенъ ще бждешъ. Съвременнитѣ хора толкова обичатъ златото и паричитѣ, че всички мислятъ само за тѣхъ, но не знаятъ какъ да прѣвърнатъ тази жажда за злато въ жажда за друго нѣщо. Тази алчностъ, тази жажда за злато трѣбва да се прѣвърне въ жажда къмъ нѣщо велико, неизмѣнно.

Какво нѣщо е великата любовъ? — Тя е една сила, недостъпна за хората. Всички говоримъ за Любовта, но тя е недостъпна. Любовта като сила, трѣбва да се прѣвърне въ животъ, въ най-малката сила, и послѣ, да можешъ по косвенъ начинъ да прѣвърнемъ Любовта въ злато. Днесъ майкитѣ и бацитѣ прѣдставляватъ една велика лаборатория, въ която се изучава Любовта. И майките даже не знаятъ какво нещо е любовъ. Какво изучаватъ майкитѣ? Тѣ изучаватъ любовта въ една отъ нейнитѣ прояви. Сега, гледамъ, мнозина се запалили, казватъ: гори ми сърцето. Да, но горенето не е любовъ. То е едно проявление на любовта. Любовта не е горение, любовта не е и животъ. Защо? — Защото въ живота всѣкога има едно ограничение. Въ живота има и радости, и скърби. Нѣкой казва: ако не бѣхъ любилъ, нѣмаше да имамъ скърби. Не, условията въ живота произвеждатъ и радоститѣ, и скърбитѣ. Щомъ си се на-